Proletari din toate țările, uniți-vă!
La luptă pentru cauza Partidului Muncitoresc Romîn, îi gata!

Scînteia pionierului

SÎNT GATA ÎNTOTDEAUNA

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul XI nr. 6 (738) * joi 11 februarie 1960 * 8 pagini 30 bani

Învățăm împreună...

O UNITATE MICĂ DAR PUTERNICĂ

După ce i-ai cunoscut pe pionierii de la școala din comuna Saelele, raionul Tr. Măgurele, le dai dreptate sătenilor care spun oricărui nou venit că „pionierii sînt tare harnici și inimoși". Aceasta, pe drept cuvînt, pentru că în comună nu este loc, nu este colțișor care să nu-ți vorbească despre pionierii unității de la această școală.

Iată, să ne oprim la frumoasa construcție care se ridică în comună. Este viitorul cămin cultural. Aici, în pereții roșii, sînt și cele peste opt mii de cărămizi cărate și stivuite la locul construcției de pionieri. Zilele în care ei au ajutat la ridicarea căminului cultural au cunoscut mulți pionieri fruntași. Atunci se pare că fetele au fost mai harnice, fiindcă în jurnalul unității găsești, la locul fruntașilor, în primul rînd numele pionierelor Floarea Lupu, Anica Tomescu, Natalia Florea și altele.

De treci mai departe, prin comună, dai de sediul întovărășirii agricole „30 Decembrie". Și aici pionierii sînt cunoscuți și bine primiți. De cîte ori n-au venit să-i ajute pe întovărășiți la plivitul legumelor, la strînsul spicelor, sau la cules... Aici ei au învățat multe și pionierii Florea Dobrică, Iancu Gancea, Ștefan Buradă, sînt de pe acum pricepuți grădinari.

Să ne aruncăm privirea și spre împrejurimile comunei. Iată, coasta Saelelor. Pe locul altădată aproape fără verdeață, se înalță azi o pădurice de puieți. Și aici, la împădurit, au ajutat mîinile harnice ale pionierilor. Peste cîțiva ani salcîmii sădiți de ei vor aduce ploi pe ogoarele roditoare ale comunei, vor stăvili vînturile, vor apăra solul împotriva eroziunii.

Dar, să poposim puțin la școala lor. Aici, ca și în celelalte locuri, toate îți vorbesc de hărnicia pionierilor. Curățenia care domnește în școală îți arată că autodeservirea dă roade. Florile din glastre parcă-ți vorbesc și ele de priceputele mîini care le îngrijesc. Iar cataloagele îți arată că toți pionierii sînt fruntași la învățătură. Toți au numai note bune și foarte bune!

Acestea sînt numai cîteva exemple din activitatea unității de pionieri de la școala din Saelele.

LIDIA VIȘAN

Pe adresa unității...

...de la Școala medie „Mihail Sadoveanu" din Iași

Dragi prieteni, astăzi vă voi istorisi, cu invoirea dumneavoastră, o poveste... A fost odată ca niciodată, că dacă n-ar fi nu s-ar tipări... în pagina intiia. A fost odată, la Camera pionierilor din școala voastră, o oarecare adunare. Erau de față la sfat cițiva voinici, inalți și puternici, de care cei mai înrăiți zmei și parazmei s-ar ascunde în gaură de șarpe. Era acolo chiar și președintele unității, un adevărat făt-frumos... Cu toții discutau, se infierbintau, puneau la punct ba o problemă, ba alta, ce mai incoace și-ncolo, puteai să juri că luna de pe cer dacă le-o cereai, ți-o dădeau intr-o scobitoare!

Dar... (Vedeți dumneavoastră, pe lume există și o vietate numită dar. Să știți că numai din șiretenie se dă drept conjuncție. În realitate, este atît de periculoasă incit un făt frumos preferă mai bine să se bată cu un balaur cu 77 de capete, decît să se intilnească cu ea...). Dar — spuneam — deodată, în toiul discuțiilor — se discuta cu înflăcărare despre ajutorul la învățătură, despre inițiativele pionierești și despre alte asemenea lucruri importante — ușa se deschise și printre voinicii de la Camera pionierului își făcu apariția o femeie în virstă care purta în brațe multe lemne. Cu aerul celui care a mai făcut de multe ori treaba asta, trecu cu lemnele prin încăpere, iar voinicii, cu aerul celor care au mai văzut de multe ori treaba asta, nici n-o luară în seamă. Erau doar atît de ocupați! Discutau probleme de mare importanță pentru activitatea pionierească! Poate că n-o să credeți, dar niciunul dintre pionierii de față n-a mișcat un deget pentru a o ajuta pe tovarășa de serviciu (căci dînsa era).

Mai întîi am crezut — și am sperat — că e o simplă întîmplare. Dar nu. După cite mi-a spus chiar tovarășa, ea transportă singură, în mod obișnuit, lemnele în brațe... Și, tot în mod obișnuit, nimeni nu-i propune s-o ajute...

Povestea noastră se sfîrșește aici, fără comentarii, dat fiindcă în general poveștile nu au comentarii... Dar dacă nu au comentarii, posedă o altă calitate: dau de gindit. Să sperăm deci că aceasta va da de gindit colectivului de conducere al unității...

SANDU ALEXANDRU

Cum s-a schimbat Emil

Colegul meu, Emil Lander, e pionier. Fiind băiat sîrguincios, nu i-a fost prea greu să se numere, în trimestrul întîi, printre cei mai buni la învățătură din clasa noastră.

Pînă aici, toate par bune. Iată, însă, că Emil s-a dovedit totuși un egoist. Puțin îi păsa lui dacă vreunul dintre colegii noștri lua o notă proastă. Ba, mai mult, cînd Mihai Gavriliu, bunăoară, care e unul dintre elevii buni din clasa noastră, se întîmpla să ia o notă mai mică, Emil se înveselea grozav.

Desigur, nu-i puteam trece cu vederea un asemenea fel de a fi. Și i-am spus-o în față, deschis, pionierește, într-o adunare a noastră. L-am făcut să înțeleagă că un adevărat pionier nu poate fi decît un bun tovarăș, un prieten sincer, care știe să vină la timp în ajutorul tovarășului de lîngă el.

Și Emil a înțeles că nu ajunge să învețe doar el bine, că trebuie să ajute ca și ceilalți tovarăși ai săi să învețe tot atît de bine. Acum, Emil Lander poate fi văzut aproape tot timpul împreună cu Ioan Năstase. Ioan a rămas corigent pe primul trimestru. Faptul acesta nu l-a mai lăsat indiferent pe Emil. A hotărît să învețe împreună cu Ioan. Adeseori îi vezi venind la școală chiar cu o oră înainte de începerea cursurilor, repetînd și verificîndu-se reciproc, în așa fel ca la ore să se prezinte cît mai bine pregătiți. De altfel ei nu sînt singurii care se pregătesc împreună pentru însușirea cît mai temeinică a diferitelor materii pe care le învățăm. Mihai Gavriliu, bunăoară, învață cu Florentina Roșu, iar Herta Șama cu Paraschiva Afanase. În felul acesta, în detașamentul nostru vor fi tot mai mulți fruntași la învățătură.

NICA PANAITE, cl. a VI-a B, Școala de 7 ani nr. 2, com. Cordun, raionul Roman

MICII FOLCLORIȘTI

Dacă ai să mergi prin unitățile de pionieri din orașul Pitești, ai să afli multe lucruri interesante despre activitatea lor. Ai să afli că mii de kg de fier vechi au strîns pionierii, că ei se străduiesc să învețe cît mai bine, să fie cît mai disciplinați, să se poarte în așa fel încît să merite cinstea de a primi distincțiile pionierești.

Și la Casa pionierilor activitatea lor este rodnică. Cercurile au fost îndrăgite de mulți pionieri. Iată, dacă ne oprim la cercul „Prietenii cărții", unde vin mulți copii, putem lua parte la adunări în care se vorbește despre Ion Creangă sau I. L. Caragiale, despre Mihail Eminescu... Dar, mai ales, despre pionierii acestui cerc se vorbește ca de mari iubitori ai folclorului. Aceasta au aflat-o și pionierii din orașul Craiova. Așa se face că, într-o zi, pionierii din Pitești au primit o scrisoare de la pionierii din Craiova: „Dragi prieteni, și noi, ca și voi, cercetăm folclorul din regiunea noastră. Activitatea aceasta ne pasionează. Iată, vă trimitem o poezie culeasă de noi din regiunea Craiova. Vă propunem, dacă sînteți de acord, să stabilim legături, să putem cunoaște astfel reciproc specificul regiunilor noastre".

Desigur, pionierii piteșteni s-au bucurat mult de această veste. Și Bogdan Lungulescu, Elena Turlan, Constantin Văpșăroiu ca de altfel toți ceilalți au răspuns repede prietenilor din Craiova.

— Cînd o să strîngem material mai bogat vom organiza o adunare închinată folclorului. Atunci o să-i invităm și pe pionierii celorlalte cercuri, au hotărît prietenii cărții de la Casa pionierilor din Pitești.

N. IONESCU

Într-o magazie, Gabriela Popescu a descoperit o grămadă de maculatură. Numaidecît, ea și-a chemat colegii de la Școala de 7 ani nr. 3, din București, pentru a o ajuta să transporte hîrtia la centrul de predare.

Duminici pionierești

În numărul trecut a apărut în gazeta noastră un articol intitulat „La masa rotundă a redacției" („Scînteia pionierului" nr. 5, pag. I), în care era împărtășită experiența unor unități, detașamente, grupe, în ceea ce privește organizarea unei activități pionierești vii, interesante, atrăgătoare. Nu ne îndoim că o asemenea activitate v-ar interesa pe toți — și așteptăm scrisorile voastre. Desigur că, printre mijloacele de realizare a unei asemenea activități se numără și cele care privesc petrecerea timpului liber. În această direcție, duminicile pionierești ocupă un loc important. Tocmai de aceea ne-am propus ca, în acest număr, să vă prezentăm scrisori sosite la redacție din cîteva unități, în urma unor duminici pionierești.

Din viața pionierească

Drumeții veseli!

— Răspunsul este foarte corect și frumos! Se acordă grupei un număr de 50 de puncte!

Nu, nu ați ghicit. Nu este vorba de „Drumeții veseli" de la radio, ci de alți „Drumeți veseli", din orașul nostru. Cîștigătorii celor 50 de puncte sînt pionieri ai detașamentului nr. 5 de la Școala de 7 ani nr. 28 Cluj-Someșeni, care s-au adunat duminică la școală pentru a participa la concursul „Drumeții veseli", organizat de ei.

Tema concursului: „Regiunea Cluj în anii de democrație populară". A fost foarte interesant pentru ei să cunoască mai amănunțit realizările regimului democrat popular în orașul nostru drag și în împrejurimile lui. Astfel, vizitînd întreprinderi, șantiere și studiind diferite broșuri, reviste, au aflat noi lucruri despre realizările regimului de democrație populară în orașul lor. Au aflat, de asemenea, că multe întreprinderi dau produse care se bucură de aprecierea specialiștilor atît din țară cît și de peste hotare.

Grupa cîștigătoare formată din 11 pionieri va viziona o piesă de teatru în orașul Cluj. Reprezentanții celor trei grupe au primit premii individuale pentru răspunsurile date de ei.

Concursul s-a bucurat de un frumos succes. Este un început promițător care, sperăm, va fi continuat în unitatea noastră.

LEONTINA DAN
instructoare de pionieri la detașamentul nr. 5, Școala de 7 ani nr. 28, Cluj

O intîlnire plăcută

În sala Casei pionierilor e liniște deplină. Toți sînt numai ochi și urechi, și mai ales cei din cercul de artă dramatică. Vorbește un tovarăș actor la Teatrul de Stat din orașul nostru. E un actor tînăr; a jucat pentru prima oară în anul 1946. Ne povestește despre ajutorul pe care l-a primit din partea partidului pentru a-și dezvolta talentul, despre munca perseverentă a actorilor pentru pregătirea cît mai bună a rolurilor.

Nu, nu-i ușor să fii artist. Îți trebuie, în afară de talent, pasiunea de a fi de folos spectatorului, cultură și muncă, foarte multă muncă.

Intîlnirea de duminică a rămas de neuitat.

DOINA LECHMENIUC
cl. a VII-a A
membră a cercului de artă dramatică de la Casa pionierilor din Oradea

O carte și o melodie

Să petreci o duminică în unitatea noastră de pionieri e foarte plăcut. Într-o duminică, bunăoară, am discutat despre povestirea „Soarta unui om", scrisă de renumitul scriitor sovietic Mihail Șolohov. Întîmplările și caracterul eroului acestei povestiri ne-au impresionat și am vorbit multă vreme, cu emoție, despre înflăcărata lui dragoste față de patria sovietică.

În aceeași duminică, am învățat și un nou cîntec pionieresc: „E roșie cravata mea ca focul", precum și un dans popular. Apoi am organizat jocuri pionierești, ca „Surpriza", pe care l-a cîștigat pioniera Maria Trofin și, în cele din urmă, am pornit spre casă cîntînd cu drag cîntecul nou învățat.

MIOARA MARDARE
comuna Răducăneni, raionul Huși, regiunea Iași

Pentru distincțiile pionierești

Adesea, în programul duminicilor noastre pionierești intră și felurite acțiuni patriotice. Introducerea distincțiilor pionierești a dat un avînt și mai puternic muncii noastre. Astfel, duminică, 24 ianuarie, noi am colectat 3.000 kg fier vechi. Fruntași în această acțiune au fost mulți: Vasile Șandru, Rodica Pescaru, Constantin Duță, Iulia Bărtușică, Adrian Vlădilă, Ioana Frățilă, Sorin Rădulescu, Sanda Vlad, Emil Ferăstrăieru, Elena Vlădilă și mulți alții, toți fruntași la învățătură și în pregătirea pentru obținerea distincțiilor pionierești.

MARIANA COJOCARU
președinta unității de la Școala de 7 ani nr. 1 Breaza, raionul Cîmpina, regiunea Ploești

Prieteni de nedespărțit

La școala noastră învățăm împreună pionieri romîni și maghiari și, tot împreună, ne desfășurăm activitatea pionierească. Ne înțelegem de minune, sîntem nedespărțiți atît la școală cît și în timpul liber. Una dintre cele mai frumoase acțiuni ale noastre s-a petrecut în cadrul unei duminici pionierești. Printre cele mai interesante puncte din program au fost recitările din Eminescu — în limba romînă — și recitările din Petőffi — în limba maghiară, prilej cu care pioniera Elisabeta Rollinger și pionierul Șandor Hadobas au primit multe aplauze. Foarte interesante au fost și scenetele prezentate. Detașamentele claselor a VII-a A și B au prezentat sceneta „Un spectacol televizat", iar detașamentul clasei a VII-a C a prezentat în limba maghiară „Legenda lui Manole". Nu mai puțin admirate au fost dansurile populare romînești și maghiare, pe care nu ne mai săturam privindu-le.

Încheierea șezătorii ne-a găsit pe toți mai buni prieteni ca oricînd și dornici să organizăm pe viitor activități pionierești la fel de interesante.

ELEONORA CERNAIANU
corespondentă specială a unității de la Școala de 7 ani nr 1, Timișoara.

Duminica la patinaj

Gerul de afară nu-i sperie pe patinatori. Elena Gonciu și Dan Arpneanu de la Școala de 7 ani nr. 15 din București fac o încercare pe luciul gheții în cadrul duminicii sportive.

După cum ați văzut, duminicile pionierești descrise de corespondenții care semnează scrisorile de mai sus au fost destul de interesante. Fără îndoială, aceste activități pionierești au reușit datorită mai multor cauze. In primul rînd, ele au răspuns unor preocupări și unor dorințe ale pionierilor din unitatea respectivă. In al doilea rînd, în pregătirea lor au fost antrenați mulți pionieri și, în fine, în al treilea rînd, s-au repetat din duminică în duminică, devenind un obicei, o tradiție. Desigur, conținutul duminicilor pionierești poate și trebuie să fie îmbunătățit necontenit. Activitățile patriotice, cultural-artistice și sportive, excursiile, întîlnirile cu activiști de partid, cu oameni ai muncii, cu artiști și savanți, concursurile distractive oferă în această privință multe posibilități.

De asemenea, trebuie îmbunătățită organizarea acestor duminici pionierești. Este bine ca ele să figureze în programul de activități al unității și în programele de activități ale detașamentelor, neuitîndu-se ca, pentru organizarea lor, să se ceară ajutorul sfatului unității de pionieri. In unele unități se obișnuiește ca, prin rotație, cîte unul sau cîte două detașamente să aibă răspunderea organizării duminicilor pionierești. Această metodă de organizare este bună; ea face să crească răspunderea detașamentului respectiv, dă un caracter diferit fiecărei duminici pionierești și deci unitatea nu are decît de cîștigat. Mai există însă și alte posibilități de organizare. De pildă, într-o duminică să se desfășoare activități cu întreaga unitate (program artistic, întreceri sportive, excursii), iar în alta, detașamentele să-și desfășoare activitățile separat. Detașamentele claselor a III-a și a IV-a să meargă la teatrul de păpuși, să învețe jocuri distractive sau să organizeze o dimineață de basm, detașamentele clasei a V-a și a VI-a să meargă la film, la teatru sau să organizeze concursuri de matematică distractivă etc. iar detașamentul clasei a VII-a să țină, de pildă, o adunare interesantă pe tema „Cele mai frumoase meserii". Desigur, aceste activități pot fi organizate pe rînd și de unii și de alții. Important este însă ca nivelul la care ele se desfășoară să corespundă vîrstei și preocupărilor pionierilor respectivi.

In privința tuturor amănuntelor de organizare a duminicilor pionierești precum și a conținutului lor, rubrica noastră „Din viața pionierească" așteaptă cuvîntul cititorilor, membrilor colectivelor de conducere, instructorilor etc.

În cinstea lui 16 FEBRUARIE

CELE MAI FRUMOASE ADUNĂRI

La Camera pionierilor era adunare. Petruța Drăgan, președinta unității, se sfătuia cu ceilalți membrii ai activului pionieresc cum să sărbătorească ziua de 16 Februarie. Propunerile veneau una după alta. Petruța le nota cu grijă.

Acesta a fost începutul. Peste cîteva zile pionierii de la Școala de 7 ani nr. 171 din București au și trecut la lucru.

Sîntem în secția de strungărie a Atelierelor C.F.R. „Grivița Roșie". Muncitorii zîmbesc:

— Ah, avem oaspeți! Prietenii noștri, pionierii...

— Bine v-am găsit! spuse Teodor Voicu, președintele detașamentului. Pregătim o adunare despre 16 Februarie și am venit să vizităm din nou atelierele!

— Bucuroși, bucuroși.

Și tovarășul instructor de detașament, Mihai Segal, care lucrează aici ca strungar, îi conduce prin secție, le arată procesele de producție.

În această săptămînă alte detașamente au vizitat secția de cazangerie, de tîmplărie și muzeul de la club. La muzeu ei au văzut fotografii și documente. Unele înfățișau aspecte din lupta ceferiștilor din 1933, altele viața cea nouă, muncitori la lucru sau la odihnă, copii în colonie, la creșe și cămine.

Reviste, cărți, ziare. Pionierii clasei a VII-a A pregătesc un fotomontaj cu aspecte din lupta ceferiștilor. Cristina Balaban și Marilena Adamescu desenează, decupează... Vor ca la adunarea de unitate fotomontajul lor să fie așezat în hol pentru ca toți pionierii să-l privească.

Și celelalte detașamente se pregătesc de zor. Mihai Panduru învață poezia Mariei Banuș „Eroilor ceferiști", Simona Bărbulescu, poezia lui A. Toma „Prin zăbrele", iar întreg detașamentul cîntecul „Sirena lui Roaită".

Cei mai emoționați sînt cei din clasa a IV-a C. Florina Georgescu, președinta detașamentului, îi explică Eugeniei Mocu cum să-și alcătuiască angajamentul. „Să-l scrii nu e mare lucru, îi spune ea, trebuie să-l respecți!" În ziua de 16 Februarie 1960, la 27 de ani de la marile lupte date de părinții lor, ceferiști, împotriva regimului fascist, copiii vor primi la statuia eroilor ceferiști cravata roșie. Și pentru a fi demni de cei care au luptat, se străduiesc să învețe mai bine, să-și îndeplinească angajamentul solemn. Tot în cinstea acestui eveniment, în unitate a început o adevărată întrecere. Pionierii au adunat hîrtie, deșeuri, sticlă spartă, au amenajat parcul „Romînia muncitoare".

Peste cîteva zile, la 16 Februarie, va avea loc și o adunare de unitate. Un tovarăș muncitor le va povesti despre însemnătatea acestui eveniment. Cîțiva pionieri au pregătit și un jurnal vorbit tot cu această temă, iar echipa artistică a unității va prezenta un program artistic.

GETA COSTIN

Fiecare pionier are o sarcină precisă în pregătirile pentru 16 Februarie. Iată-le pe Cristiana Balaban și Marilena Adamescu, din clasa a VII-a A, alcătuind fotomontajul de care răspund.

Cu somn și dureri de cap...

Pe meleagurile noastre încă n-am pomenit vreo muscă Țețe vie, dat fiind preferințele ei pentru țările calde unde, după cum se știe, împarte cu dărnicie microbul care dă boala somnului. Cu toate acestea, iată, primim vești, din colțuri diferite de țară, cum că unii școlari ar fi loviți de un fel de boală care aduce mult cu cea a somnului. Despre un asemenea caz ați și putut citi, chiar în această pagină, cu cîteva numere în urmă. Alte două cazuri vin acum să ne dea de gîndit.

Aflăm că un somn greu, ca de plumb, îl cuprinde așa, spre dimineață, pe Ion Albu, un băiat din clasa a VI-a, de la Școala de 7 ani din Preajba de Sus, regiunea București. Ceea ce-i mai curios însă, somnul acesta greu nu-l țintuie pe Ion de pat în toate diminețile ci doar în acelea cînd prima oră e matematica!

Cît despre Vasilică Sminticiuc, care învață la Școala de 7 ani nr. 2 din Roman, tot în clasa a VI-a, cazul e și mai grav. E cu dureri de cap în plină zi! Bunăoară, într-o zi „durerea de cap" l-a apucat tocmai la ultima oră de clasă. Văzîndu-l îndurerat, tovarășa profesoară l-a învoit să plece acasă. Dar să vedeți ciudățenie: cînd elevul de serviciu a ieșit, mai tîrziu, să ude buretele, pe cine credeți că a zărit în curte, jucîndu-se cu multă voioșie? Pe Vasilică. Tot din pricina „durerilor de cap" a trebuit să lipsească într-o altă zi de la ora de istorie, altădată la romînă...

Cazurile par deosebite: pe de o parte, somn greu, de dimineață, pe de altă parte, dureri de cap, cînd te-aștepți mai puțin. Totuși s-a observat că, atît pe Ion cît și pe Vasilică, somnul și durerile de cap îi apucă taman la orele pentru care n-au învățat sau nu și-au făcut temele. „Păi, asta nu-i boala somnului!" veți spune și noi nu o să vă contrazicem, mai cu seamă că microbii ei se văd cît de colo și fără microscop: lenea și chiulul.

Boala cunoscută, cum se spune, e pe jumătate lecuită. Și poate fi lecuită de tot dacă detașamentul de pionieri știe să-i vină la timp de hac.

VIRGIL CARABA

(După veștile trimise de Viorica Velea de la Școala de 7 ani Preajba de Sus, de Al. Bardă și Neculai Ungureanu de la Școala de 7 ani nr. 2, Roman).

DETAȘAMENTUL SE OCUPĂ DE...

Autodeservire... în toate privințele

In fața gazetei de perete erau strînși o mulțime de copii. Rîdeau cu poftă de caricatura apărută, sau mai bine-zis de „eroul" ei, de pionierul Florea Neagu din clasa a V-a B. In desen, un grup de pioniere îi ofereau funde, să-și împletească codițe.. O să vă mirați dar Florea, avea de gînd să-și lase... părul lung! Numai că pionierii din detașament n-au fost de acord. Prin caricatură i-au amintit de inițiativa unității: „Toți pionierii să păstreze clasele curate, și ei înșiși să fie îngrijiți, ordonați..."

Școala, clasele curate, iți arată că majoritatea pionierilor respectă hotărîrea luată iar dacă se mai întîmplă să apară cîte unul netuns sau cu pantofii nefăcuți detașamentul intervine.

– Nu-i de-ajuns că am lucrat ștergători și le-am pus la ușa fiecărei clase, spunea Paulica, președinta unității. Nu-i destul că Maria, și Floarea, și Vasilica dintr-a VI-a spală geamurile și că noi toți ne îngrijim clasele. Trebuie să fim atenți, să avem întotdeauna hainele curate, să fim ordonați. Ba, mai mult: noi înșine să ne coasem nasturii, să ne călcăm bluzele și cămășile...

Detașamentul care le-a folosit de exemplu celorlalți a fost cel al clasei a VII-a. După pionierii lui s-au luat și cei dintr-a V-a.

Azi, dacă treci pe la Școala de 7 ani din comuna Măldăeni, raionul Roșiorii de Vede, găsești nu numai o școală curată, ci și pionieri ordonați.

L. NOVAC

LA COLȚUL VIU

La colțul viu e liniște. Membrii cercului micilor naturaliști, toți prezenți, nu scot o vorbă. Ar vrea să-l certe pe Ștefan Koros, să-i spună ceva, dar nu îndrăznesc. Ștefan e de fapt nevinovat. Vrînd ca șarpele lui să crească mai repede i-a dat să mănînce prea mult ficat și acum... a murit. Cel mai supărat dintre toți e însă.. tot Ștefan. Stă și urmărește broasca țestoasă, cum prinde hrana, dar gîndurile-i sînt tot la șarpe. Și ce frumos a crescut... Iată însă, că la colțul viu se anunță și cîțiva oaspeți. Sînt tovarășii de la „Sanepid", colaboratorii și sprijinitorii mai mari ai micilor naturaliști.

— Am primit o nouă serie de vaccinuri. Ce ziceți, le încercați? întreabă de-a dreptul unul dintre tovarăși.

— Mai încape vorbă? răspunde în numele tuturor Mihai Pop dintr-a VII-a. Dacă vreți, chiar acum.

Și, sigur pe sine, el injectează șoarecii albi de laborator cu vaccin. Peste 24 de ore se va ști sigur dacă vaccinul mai e bun sau nu.

— Rezultatul vi-l comunicăm tot noi, promite Mihai cu importanță.

Mihai își continuă lucrul. Dă de mîncare șoarecilor albi și de cîmp, le urmărește fișele.

Colțul viu, care de fapt ocupă o întreagă încăpere la Școala de 7 ani nr. 2 din Baia Mare, nu e numai al celor din cercul micilor naturaliști. Chiar zilele trecute la „colț" a apărut un nou vibrator, construit de micii tehnicieni din cercul de fizică. Tot în cercuri au fost construite și filtre, acvarii și colivii. Colțul viu este al întregii unități și fiecare pionier face cîte ceva folositor.

G. KELNER

Intre 4 și 9...

Ora de istorie. Ca de obicei, pionierul Petre Voicu se face mic, pitindu-se după cei din fața lui. Dar tovarășa profesoară tocmai pe el ar dori să-l audă azi povestind lecția. Petre se ridică în picioare, vrea să spună ceva, se poticnește și tace. La drept vorbind, ce-ar putea el spune cînd la ora trecută nu a fost atent de loc iar acasă nici n-a deschis cartea de istorie?

Așa a luat Petre un 4 la istorie. Chiar după ore însă, am ținut o scurtă adunare de detașament pentru această notă a lui Petre, care nu ne face nici o cinste.

...Au trecut cîteva zile de-atunci. Petre își ia acum notițe la ore, iar acasă învață cu sîrguință, ca un adevărat pionier. Lîngă acel 4 urît și ghebos a apărut acum și-un 9 mare și frumos. E semn că Petre și-a reamintit că prima lui datorie de pionier e să învețe bine.

GABRIEL VĂRĂȘCANU
cl. a IV-a B, Școala de 7 ani nr. 6, Pitești

EI AU NUMAI NOTE FOARTE BUNE

Adriana Mastan, cl. a V-a, Școala medie nr. 2, Cîmpulung Muscel.

Radu Ciupa, cl. a IV-a, Școala de muzică de 7 ani, Oradea.

Aurelia Butan, cl. a VI-a, Școala mixtă nr. 62, București.

Maria Burean, cl. a VII-a, Școala de 7 ani Bistrița Bîrgăului, Pusta, regiunea Cluj.

Valerian Zub, cl. a V-a, Școala de 7 ani Volovăț, raionul Rădăuți.

Veturia Pop, cl. a IV-a B, Școala pedagogică „Gheorghe Șincai", Blaj.

Radu I. Zenoviu, cl. a III-a, Școala elementară de 4 ani, Leșile, raionul Snagov.

Eroica luptă a muncitorilor de la Grivița din 15—16 Februarie 1933.
Pictură de G. MIKLOSSY

Vasile Roaită

Sirena sună îndelung, sfîșietor. Nu e sunetul obișnuit. E o chemare. O chemare la luptă. Muncitorii de la Regie și de la alte întreprinderi, care locuiau în cartierul Grand, soțiile și mamele muncitorilor de la Atelierele Grivița îi înțeleg chemarea. Cu toții se îndreaptă spre ateliere. Acolo muncitorii sînt în grevă, pentru a cere o viață mai omenească, pentru a cere eliberarea tovarășilor arestați de Siguranță, pentru a se opune fascizării țării, stării de asediu declarate de guvernul capitalist atunci, în februarie 1933. La maneta sirenei stă dîrz un tînăr înalt cu ochi strălucitori. E utecistul Vasile Roaită.

Vasile Roaită e de cîțiva ani aici, la Atelierele C.F.R.-Grivița. Părinții săi, muncitori săraci, au vrut să-l dea la școală. Dar n-au putut. Vasile Roaită a terminat școala primară, a făcut și o clasă de liceu, îi plăcea mult să învețe, dar taxele mari, moartea mamei, lipsurile de acasă, nu i-au mai permis să învețe. A intrat să-și cîștige bucata de pîine prin munca brațelor. La Atelierele Grivița, Vasile Roaită a fost primit în rîndurile uteciștilor care, conduși de partid participau activ la lupta întregii muncitorimi pentru un trai mai bun...

De sus, de la sirenă, Vasile Roaită a văzut căzînd vitejește zeci de muncitori asasinați mișelește de jandarmii îmbătați cu țuică fiartă pentru a nu judeca, pentru a executa orbește ordinele criminalilor guvernanți. Mîna i s-a strîns mai puternic pe maneta sirenei. Înnebuniți de vuietul ei prelung, răscolitor, l-au țintit și pe dînsul. Gloanțele l-au străpuns stomacul. Sirena a continuat totuși să sune. L-au străpuns cu baionetele pentru ca degetele încleștate pe sirenă să dea drumul manetei...

Cînd firul vieții sale s-a întrerupt, Vasile Roaită avea 19 ani. El trăiește însă și astăzi în amintirea noastră, a tuturor. Eroismul său e un exemplu de jertfire pentru cauza dreaptă a clasei muncitoare, pentru viața liberă și îmbelșugată pe care o trăim astăzi și pe care a visat-o și Vasile Roaită.

1933 — 1960
16 FEBRUARIE

În zilele ce au urmat după evenimentele din 2-3 februarie 1933, (despre care ați citit în gazeta noastră din 28 Ianuarie 1960) guvernanții au anulat toate promisiunile făcute atunci și au hotărît o nouă reducere a salariilor. Siguranța și poliția au pornit în întreaga țară o cruntă prigoană împotriva conducătorilor mișcării muncitorești. În noaptea de 14 februarie sînt arestați o parte din conducătorii luptelor în frunte cu tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej.

În dimineața zilei de 15 februarie, aflînd de arestările făcute, muncitorii de la Grivița în frunte cu comuniștii, au lansat o nouă chemare la grevă. Peste 7.000 de muncitori ceferiști au intrat în luptă. Lor li s-au alăturat și muncitorii din schimbul doi care au reușit în după amiaza acelei zile să pătrundă în ateliere. Glasul sirenei care chema la luptă a pătruns în fiecare casă a cartierului muncitoresc Grand. Peste 12.000 de muncitori de la alte întreprinderi din Capitală au înconjurat atelierele, apărîndu-i pe greviști.

Guvernanții criminali au adus armate, i-au îmbătat pe soldați și le-au ordonat să tragă în greviști. În dimineața zilei de 16 Februarie, din ordinul bestiilor capitaliste, jandarmii au început să tragă cu mitralierele în ceferiștii aflați în Atelierele Grivița. C-o sălbăticie 'neînchipuită s-au năpustit asupra muncitorilor care, baricadați în ateliere, au ținut piept eroic atacului mîrșav. Peste 5 ore a durat măcelul. Au urmat apoi arestările. Mii de muncitori ceferiști au fost închiși pentru că ceruseră pîine și drepturi omenești de muncă...

Luptele eroice ale ceferiștilor din 15–16 Februarie 1933 și numele eroilor căzuți în lupta pentru o viață mai bună vor rămîne veșnic în amintirea noastră.

De unde pornesc locomotivele...

Care dintre voi n-a călătorit o dată măcar cu trenul? Urci scara vagonului, îți iei locul în compartiment și privești gînditor pe fereastră cum aleargă înapoi fîșiile de arătură, verdeață sau zăpadă. Frumusețile meleagurilor dragi îți fură privirea și uiți pentru o clipă că te afli în tren. Deodată, la capătul trenului se aude, biruitor, fluierul locomotivei. Admiri atunci forța înaripatului „ducipal" cu coame de flăcări și fier, ce te duce la destinație cu atîta repeziciune și te gîndești la cei care i-au dat putere să alerge cu iuțeala vîntului...

O să poposim acum, chiar în mijlocul acestor oameni, acolo de unde, cu puteri proaspete, pornesc locomotivele în lungul și în latul țării, pe drumul șinelor de cale ferată — în mijlocul harnicilor făurari de la Grivița Roșie, sectorul montaj locomotive. Dinaintea ochilor se înalță o hală uriașă în care stau aliniate o sumedenie de locomotive. Poduri rulante, circulînd pe deasupra capetelor, duc în „brațe" greutăți enorme, cîte o roată, un cazan, chiar... cîte o jumătate de locomotivă! Privești cu uimire la iscusiții montori ce se cațără cu sprinteneală pe trupul locomotivelor înalte, ansamblîndu-le bucată cu bucată, la podurile ce plutesc greoaie în aer, la flăcările cuptoarelor din apropiere și, copleșit de grandiosul lucrurilor din jur, nici nu observi că locul de sub tine se mișcă!... Da, se mișcă cu tine și cu locomotiva lîngă care te-ai oprit, admirînd-o! Pînă la urmă, faci ochii mari și constați, tot cu mirare, că te aflai pe un.. pod transbordor.

Și fiindcă ne-am familiarizat acum cu atmosfera de aci, să ne oprim la una din locomotive. Ca niște albine adunate ciorchine în jurul unui stup uriaș, montorii dau zor cu lucrul. Meșterul Lazăr Marin, bunăoară, montează bielele, Ion Blaj și Tudose Jianu tocmai încheie „paltonul" locomotivei — îmbrăcămintea metalică ce acoperă cazanul și care e căptușit cu vată de sticlă, asigurîndu-i izolarea termică.

— Aici bate inima locomotivei! ne-a spus meșterul Vasile Bîzgă mîngîind cu palma cazanul. De aici pornește sîngele cald al aburilor, împingînd pistoanele, făcînd roțile să zburde pe drumul șinelor de fier!

Am surprins în privirile meșterului o scînteie vie și caldă, mai puternică decît focul. E mîndru și fericit de munca pe care o depune, de condițiile în care muncește acum cînd tot ceea ce face e pentru el și pentru cei ca el — oamenii muncii din țara noastră.

AL. DINU IFRIM

De urci la etajul doi al blocului nr. 62 din str. Ceaikovski — noul cartier Floreasca — vei găsi o familie fericită: aceea a mecanicului de locomotivă Ion Voicu, de la Depoul București-Călători.

DUPA GREVA

La Grivița lumini nu mai ardeau,
Iar noaptea rece te-neca în fum,
Prin sita iernii fulgi de nea cădeau
Țesînd covor curat pe strîmtul drum.

Ningea liniștitor și-n miezul nopții
'Atelierul a pustiu plîngea,
Iar lîngă santinela-n dreptul porții
Zăpada-n sînge proaspăt se-nroșea...

Sirena mai păstra căldura mîinii
Și urma celui dus în lupta grea...

Ce scump era, tovarăși, prețul pîinii!
Și miezul ei ce gust amar avea...

La Grivița lumini nu mai ardeau
Dar pe zăpadă roșii flori aprinse
Ca și lumina bezna risipeau
Căci sîngele eroilor nestins e.

Cădeau fulgi mari de nea în miezul nopții
'Atelierul a pustiu vuia,
Iar santinela neagră-n dreptul porții
Veghind în post, de frică tremura...

IOANA ZAMFIR

reportaj / știință / informații / noutăți tehnice / reportaj / reportaj / știință / informații

Prieteni de peste hotare

Asociaţia pionierilor din Italia

Ştiaţi că şi copiii italieni au organizaţia lor de pionieri? Da, au şi ei o organizaţie numită „Asociaţia pionierilor din Italia" (A.P.I.). Iată cum s-a născut ea: în diferite oraşe ale Italiei, organizaţiile locale ale Partidului Comunist Italian au creat detaşamente de copii. Ele purtau nume diferite. Toţi aveau însă aceeaşi deviză: „Să fii cinstit şi curajos, să lupţi împotriva fascismului şi a nedreptăţii, pentru o Italie liberă"!

În 1949 delegaţi ai tuturor detaşamentelor s-au întîlnit într-o adunare şi au hotărît să formeze o singură mare organizaţie, numită „Asociaţia pionierilor din Italia".

Pionierii italieni nu se bucură însă de condiţii de viaţă şi învăţătură aşa cum se bucură pionierii din ţara noastră şi din ţările socialiste. De multe ori nu au ce mînca — unii dintre părinţii lor fiind şomeri. Mulţi nu pot merge la şcoală — pentru că în Italia guvernul nu dă suficienţi bani pentru construcţii de şcoli, ci pentru înarmare. De aceea şi preocupările copiilor sînt altele: sprijină lupta muncitorilor italieni pentru o viaţă mai bună, strîng bani pentru ajutorarea muncitorilor aflaţi în grevă, ba chiar şi pentru a ajuta copiii din alte ţări. Odata, un taifun foarte puternic s-a abătut asupra insulelor Polineziei, provocînd groaznice inundaţii. Pionierii italieni au pornit din casă în casă şi au colectat îmbrăcăminte şi bani pentru copiii din Polinezia rămaşi fără case, fără hrană.

Acum cîţiva ani, în apropiere de oraşul Regio-Emilia, în timpul vacanţei de vară, pionierii italieni au creat „Republica copiilor" în care poporul, miliţia, guvernul — erau copiii. Ei singuri făceau legile statului lor, şi ascultau de ele. Principala lozincă a fost „Egalitate şi dreptate". Miliţia supraveghea ca nimeni să nu zică „ăsta e al meu, nu ţi-l dau" şi lupta împotriva lenei şi a bătăilor între copii.

Ziarele burgheze din Italia au căutat să descrie „Republica copiilor" ca pe un joc interesant. Acesta n-a fost însă un simplu joc, ci o afirmare a dorinţei de dreptate care lipseşte în Italia. Pentru că, ce dreptate este în Italia dacă bogătaşii se plimbă în maşini luxoase, stau în case elegante, îşi trimit copiii vara la mare, mănîncă bine, iar copiii muncitorilor stau toată viaţa în cocioabe, fără să vadă cu anii carnea sau zahărul? Prin organizarea „Republicii copiilor", pionierii au arătat guvernanţilor capitalişti cum vor să fie patria lor — Italia.

PIONIERII BULGARI — PRIETENI AI GRĂNICERILOR

Pionierii bulgari sînt buni prieteni cu grănicerii, cu cei care veghează zi şi noapte, pe ploaie sau viscol, ca în ţara lor liberă să nu pătrundă nici un duşman. Iată, de exemplu, ce-au făcut de curînd pionierii de la Şcoala elementară nr. 92 din Sofia. Ei au hotărît să facă o vizită grănicerilor. S-au pregătit şi la data fixată au sosit la un pichet de grăniceri. Pionierii au adus prietenilor lor mai mari diverse daruri lucrate de mîinile lor îndemînatice, au cîntat şi au declamat. Ostaşii le-au mulţumit din inimă şi i-au invitat să viziteze graniţa. Intre pionierii Şcolii nr. 92 din Sofia şi grăniceri s-a legat o strînsă prietenie.

Asemenea lor, şi pionierii din Novo Selo, regiunea Plovdiv, au strîns 200 kg mere pe care le-au oferit prietenilor lor ce veghează la securitatea graniţelor Republicii Populare Bulgaria.

PADUREA PIONIERILOR

Pionierii de la Şcoala medie de 8 ani din localitatea Secile (R. P. Bulgaria) au înfiinţat de curînd o gospodărie silvică a pionierilor. Pionierii bulgari şi-au propus să sădească o pădure pe o suprafaţă de 5 hectare şi jumătate, cu copaci mici.

Conducerea şcolii şi Direcţia Silvică din apropiere, au promis micilor pomicultori tot sprijinul necesar îndeplinirii planurilor. Pionierii au semnat în acest sens şi un contract cu Direcţia Silvică. Printre primele măsuri care au fost luate, conform contractului încheiat, a fost organizarea unei excursii în cadrul căreia pionierii vor vedea răsaduri pentru nişte păduri model. Direcţia Silvică îi va ajuta pe pionieri şi la pazirea tinerei păduri.

MAREA FAMILIE A ŢĂRILOR SOCIALISTE

R.P. POLONĂ

Polonia ca stat s-a înfiinţat în timpul secolelor 9 şi 10. Pînă la împărţirea ei între Prusia, Austria şi Rusia ţaristă, în a doua jumătate a secolului al XVIII-lea, Polonia a fost în Europa acelor vremuri o ţară importantă. In timpul acestei cotropiri poporul polonez a dus multe lupte pentru eliberarea sa.

Revoluţia din Octombrie a deschis poporului polonez calea spre eliberarea de seculara asuprire naţională. Statul polonez a fost restabilit, dar puterea au acaparat-o burghezii şi moşierii. Sub stăpînirea acestora, ţara nu s-a dezvoltat. Poporul a trăit în mizerie şi asuprire... Cîinii hitlerişti care pîndeau de multă vreme Polonia, o atacă în 1939 şi o subjugă. Ocupaţia hitleristă a însemnat pentru poporul polonez cea mai neagră perioadă a istoriei sale. Hitleriştii voiau să distrugă şi statul şi poporul polonez. In acest scop ei au organizat asasinate în masă şi exterminări în lagărele de concentrare.

Atît întregul popor polonez cît şi emigranţii polonezi au organizat lupta împotriva agresorului. In ţară se organizează în ilegalitate lupta împotriva hitlerismului. Cu ajutorul Uniunii Sovietice se crează, pe teritoriul sovietic, o armată poloneză care a participat activ la luptele împotriva Germaniei hitleriste.

Anii 1944–1945 marchează momentul cînd ocupanţii hitlerişti sînt alungaţi de pe teritoriul Poloniei de către trupele sovietice şi de armata poloneză care participă la această acţiune.

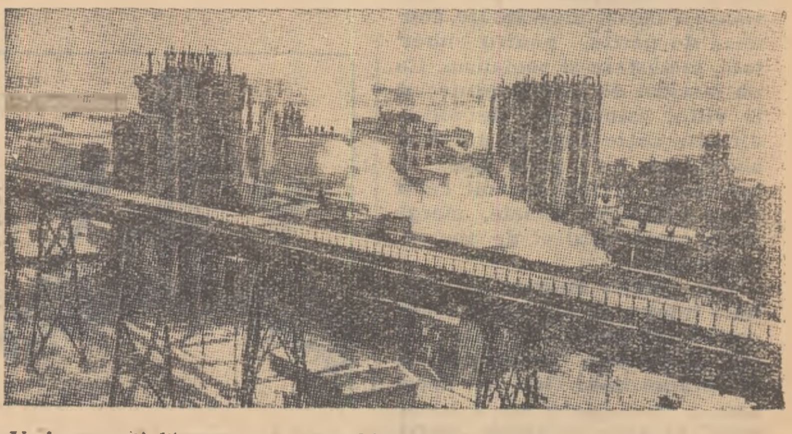
După eliberarea ţării, în iunie 1945, se formează un guvern provizoriu al unităţii naţionale. In 1946 a fost emis un decret prin care s-a făcut naţionalizarea industriei mari şi mijlocii. Acesta a fost al doilea act pe drumul transformărilor social-economice, primul fiind decretul cu privire la reforma agrară în urma căreia 1.069.000 gospodării ţărăneşti au primit 6.000.000 ha., pămînt.

Sub conducerea comuniştilor, poporul polonez munceşte cu hărnicie la refacerea economiei distruse de hitlerişti. Indeplinirea planului trienal — 1947–1949 — a creat condiţii pentru trecerea la un plan de 6 ani, 1950–1955, pentru construirea bazelor socialismului.

Astfel, an de an, oamenii muncii din Polonia obţin însemnate succese în industrie şi în agricultură, în domeniul învăţămîntului şi culturii, al ocrotirii sănătăţii şi odihnei oamenilor muncii.

In anii puterii populare au fost construite multe întreprinderi industriale mari cum ar fi: combinatul metalurgic „V. I. Lenin" de la Nowa Huta, unul dintre cele mai mari din Europa, Uzina de aluminiu de la Skawia, Combinatele chimice de la Kendzierzyn şi Oswiecin ş.a. Tot în aceşti ani, agricultura a fost înzestrată cu zeci de mii de tractoare şi diverse maşini mari.

In anul 1959, între 10–19 martie s-a ţinut cel de al III-lea Congres al Partidului Muncitoresc Unit Polonez, care a trasat noi sarcini pentru dezvoltarea ţării. Ca şi celelalte ţări din marea familie a ţărilor socialiste, R.P. Polonă luptă pentru pace, pentru înlăturarea războiului pentru viitorul luminos al omenirii.

Vedere parţială a marelui combinat metalurgic „V. I. Lenin" de la Nowa Huta.

„Untdelemnul Hilal"

Maroc. In magazinele alimentare au apărut acum cîteva luni o sumedenie de sticle de untdelemn pe care se lăfăia o etichetă scrisă cu litere mari: „Untdelemnul preferat la masă, untdelemnul Hilal". Vîndut cu un preţ mai redus decît untdelemnul celorlalte firme, acest ulei a fost „preferat" de populaţia săracă. Aveau acum posibilitatea să cumpere untdelemn şi săracii, nu numai bogătaşii. Mamele cumpărau uleiul cu gîndul la copiii lor care vor fi fericiţi să mănînce şi ei o mîncare gătită cu ulei, pentru că erau sătui de fiertură sălcie şi zeamă lungă...

Zadarnică bucurie! Modul de viaţă capitalist, legile scrise şi nescrise ale unui asemenea stat permit bucurii numai celor avuţi, celor îmbuibaţi din cîştigurile scoase din truda muncitorilor. Capitaliştii au făcut astfel împărţeala: bogaţii cu bucuriile, săracii cu nenorocirile.

Sărmanii oameni din Maroc! Cît de bucuroşi au fost să-şi poată cumpăra şi ei o sticlă-două de untdelemn. Dar vai! La numai cîteva zile toţi cei care au consumat uleiul „preferat" Hilal, au căzut la pat, bolnavi. O boală îngrozitoare: paralizie. Fiecare răsărit de soare ce vestea o nouă zi, aducea zeci, sute, mii de noi bolnavi de paralizie: bătrîni, femei, copii, cădeau răpuşi de nemiloasa boală. Unora le-au paralizat picioarele, altora mîinile... Străzile oraşelor, maidanele pe care se jucau copiii marocani, au început să devină pustii... 9.544 de persoane s-au îmbolnăvit grav.

Medicii au descoperit curînd cauza bolii: untdelemnul Hilal cel „preferat", era produsul unei odioase afaceri a unui grup de negustori marocani în cîrdăşie cu nişte ofiţeri americani de la bazele militare ale S.U.A. în Maroc. Sticlele conţineau doar 15% ulei de măsline. Restul de 85% era ulei pentru ungerea motoarelor de avioane americane.

Sărmani copii ai Marocului! Aţi rîvnit şi voi la o mîncare mai bună pe care părinţii voştri, muncitori cu salarii de mizerie, nu v-o pot da în fiecare zi. In ţara voastră însă afacerile murdare sînt libere, tot aşa cum voi sînteţi liberi să muriţi de foame.

La noi, în ţările lagărului socialist, aşa ceva nu se poate întîmpla niciodată, pentru că cei ce conduc treburile unui stat socialist sînt reprezentanţii poporului muncitor şi toate legile vin în sprijinul creşterii continue a nivelului de trai al populaţiei.

„Untdelemnul Hilal" este o afacere semnificativă a crimelor pe care le fac afaceriştii odioşi din statele capitaliste, unde domneşte lipsa de grijă pentru sănătatea şi bunul trai al oamenilor muncii.

TEHNICE reportaj reportaj ştiinţă informaţii NOUTĂŢI TEHNICE reportaj

De ce învățăm ISTORIA

N. CIACHIR
lector universitar
Facultatea de istorie
București

Cele mai frumoase bucăți din cartea de citire a primilor ani de școală sînt fără îndoială legendele istorice.

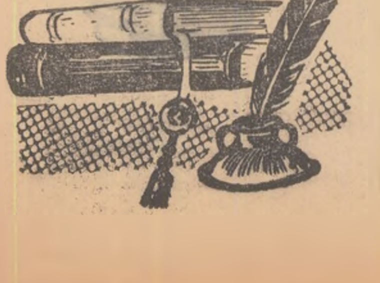
Cu legendele istorice, școlarilor li se deschide portița către vastul cîmp al istoriei. Cărțile de istorie sînt tocmai punțile durabile care fac legătura dintre epoca contemporană și vremurile afundate în negura veacurilor, dezvăluindu-ți fapte petrecute în trecut, drumul străbătut de om din cele mai vechi timpuri și pînă astăzi, lupta maselor pentru dreptate și progres social.

E o datorie cetățenească să cunoști trecutul de luptă al poporului. Oare ce altceva decît dragostea de țară și popor a călăuzit gîndurile cronicarului cînd a luat pana în mînă? Cele patruzeci și două de legende ce deschid letopisețul lui Neculce, ca și întreaga lui cronică, dezvăluie un cald și profund patriotism. Cronicarul pune în lumină figurile acelor eroi care au fost aproape de masele populare și de lupta lor împotriva asupritorilor dinafară și dinăuntru, înfățișează cu un sentiment de mîndrie eroismul poporului în lupta împotriva vrăjmașului.

Paginile cărții de istorie ne fac cunoscute marile răscoale țărănești, lupta pentru independență, eroismul ostașilor noștri împotriva fasciștilor, alături de viteji flăcăi de pe Volga și Don. Paginile de istorie ne înfățișează lupta glorioasă a clasei muncitoare, condusă de partid, pentru libertate, bunăstare și socialism. Ca un fascicol de lumină proiectat în viitor, istoria ne dezvăluie direcția către care se dezvoltă societatea, ne arată clar că omenirea, urcînd drumul celor cinci orînduiri sociale, merge sigur către visul ei de aur — comunismul.

Dar studiul istoriei nu trebuie înțeles ca o asimilare mecanică de nume și date. Ca să pătrundem evenimentele în profunzimea lor, e necesară o cunoaștere vie a trecutului. Și oare nu puteți contribui voi înșivă la activitatea atît de pasionantă de cercetare istorică? Fără îndoială că da. O monedă avînd strălucirea ascunsă sub rugină, găsită undeva, în pămînt, o inscripție veche de piatră, o unealtă de silex sau de bronz, sînt tot atîtea izvoare istorice. Pe baza unor asemenea elemente, cît și cu ajutorul izvoarelor folclorice locale, puteți păși la alcătuirea monografiei orașului sau satului natal.

Oricare ar fi profesiunea pe care ți-o alegi în viață, e absolut necesar să-ți însușești cunoștințe de istorie, pentru că nu poți trăi izolat de lume, rupt de societate. Istoria se poate asemăna cu o busolă care îți arată drumul înainte. Obiectul istoriei îți deschide larg orizontul, punîndu-ți la îndemînă cunoștințe multiple de geografie și arheologie, de literatură și cultură generală, făcîndu-ți cunoscute valorile materiale și spirituale create de omenire.

Știința

Televiziune mondială

Cu cît e mai înaltă antena unui post de televiziune, cu atît mai mari sînt distanțele la care se pot transmite imaginile.

De exemplu, antena postului de televiziune din Moscova are o înălțime de 150 m, ceea ce permite vizionarea în bune condițiuni a transmisiunilor postului moscovit la o distanță de circa 60 km. Noul turn, denumit „Marele ac", care se construiește acum, va avea o înălțime de 508 metri. Cu ajutorul lui, transmisiunile postului de televiziune din Moscova vor putea fi vizionate pînă la o distanță de 120 km. Dar cum se va putea realiza recepționarea transmisiunilor la distanțe și mai mari? Cum se va putea viziona pe ecranul televizorului nostru emisiunile din Praga, New-York, Paris sau imaginile de la Polul Sud, Africa sau India? Se va putea oare face ca emisiunile unui post de televiziune să poată fi recepționate în orice punct al globului?

Apariția sateliților grei ai pămîntului, utilați cu o aparatură completă, oferă pentru prima oară posibilitatea realizării sistemului mondial de televiziune.

Priviți globul pămîntesc. El se rotește în jurul propriei sale axe. Iar acum, imaginați-vă că, în jurul globului, deasupra ecuatorului, „joacă hora" trei sputnici.

Este un fel de triunghi echilateral, în interiorul căruia se află globul pămîntesc. Din orice oraș se va putea trimite în sus o imagine televizată, ea va fi recepționată de unul din sateliți, iar acesta o va amplifica și de îndată o va „trece" celui de al doilea și celui de al treilea satelit. O astfel de „horă" formată din trei sateliți zburători de televiziune este suficientă pentru ca emisiunea de televiziune din orice oraș să se poată vedea la televizor din toate locurile de pe Pămînt.

Totodată, locuitorii pămîntului vor vedea mereu pe cer, deasupra capului, unul din cei trei sateliți, unul din cele trei posturi automate de televiziune.

Sputnicii vor uimi lumea!

Vom putea cunoaște timpul pe întregul glob

Pînă în prezent oamenii nu pot cunoaște bine starea timpului de pretutindeni pe uscat sau pe oceane. Doar oceanele ocupă două treimi din întreaga suprafață a pămîntului. Ele sînt acelea care „pregătesc" starea timpului, de care depinde navigația pe mări, circulația trenurilor, zborul avioanelor și starea recoltelor.

Ani de-a rîndul locuiesc îndrăzneții meteorologi pe insule, în munți și în păduri de nestrăbătut, urmărind starea timpului. Sarcina lor este aceea de a anunța cu precizie orice schimbări ale timpului. Dar, să știți: sateliții grei ai pămîntului vor ușura mult această muncă. Sateliții vor putea fi transformați în stații meteorologice zburătoare. Intr-o oră, două, făcînd ocolul pămîntului, sateliții vor transmite pe Pămînt tot ce vor vedea ei în zbor.

Doar cu cît se zboară mai sus, cu atît se vede mai departe!

Sateliții „meteorologi" ne vor comunica încotro se deplasează furtuna și norii, pe unde a trecut furtuna și în ce loc începe, unde e frig și unde e cald. Toate aceste comunicări, o dată ajunse pe Pămînt, vor fi prelucrate rapid cu ajutorul mașinilor electronice de calculat. De abia atunci vom putea primi prevederi precise ale timpului.

Astfel, o dată cu apariția sateliților artificiali grei ai pămîntului, va lua naștere o știință nouă, numită meteorologia cosmică.

Satelitul măsoară pămîntul

Răsfoind manualul de geografie, rămîi cu impresia că pămîntul e cercetat de mult și suprafața lui, așa cum este trecută pe hărți, este stabilită cu precizie.

Dar te înșeli! Chiar distanțele între continente sînt măsurate cu greșeli de pînă la 100 metri. Cum se pot îndrepta aceste greșeli? Cu ajutorul sateliților. S-a observat că viteza sputnicului nu este aceeași. El zboară mai repede deasupra celor doi poli ai pămîntului și mai încet deasupra ecuatorului. De ce? Pentru că pămîntul nu are forma unei sfere obișnuite ci a unui glob turtit.

Savantul sovietic F. Krasovski a calculat că distanța de la ecuator pînă la centrul pămîntului este mai mică cu 21 km și 382 m decît de la pol la centru.

După felul cum satelitul, în zborul lui, își va schimba orbita, se va putea afla mai precis atît forma globului pămîntesc cît și distanțele respective. Cu ajutorul fototelescoapelor se vor putea obține fotografii exacte ale pămîntului. Se vor putea instala pe sateliți aparate fotografice de mare precizie și care să ne dea fotografii mari, cît un ecran cinematografic. Atunci marinarii, aviatorii și geologii vor căpăta hărți mai exacte pentru munca lor.

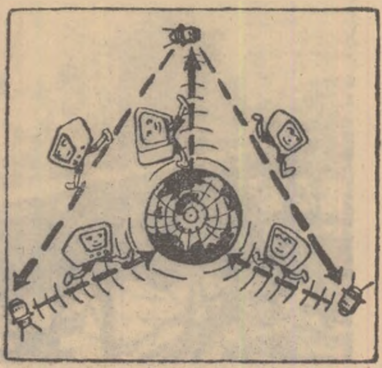
...și vede ce se petrece sub pămînt!

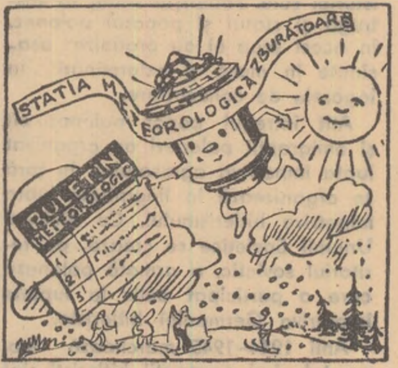
Sateliții grei artificiali vor putea să „privească" în adîncurile pămîntului. Forța de atracție a pămîntului este acea „sforicică" ce ține sputnicul „legat" de orbita lui dimprejurul globului pămîntesc. Pămîntul, însă, conține roci grele și ușoare. De aceea, în timpul zborului, forța de atracție asupra sputnicului devine mai mare, sau mai mică. Acea „sforicică" ba se întinde, ba se lasă mai slab. Astfel, sputnicul „simte" ce fel de zăcăminte sînt sub el; minereu de fier, lanțuri de munți masivi etc. Cînd trece deasupra rocilor grele, el își schimbă traiectoria de zbor, apropiindu-se de suprafața pămîntului, iar cînd e deasupra rocilor mai ușoare, se depărtează de pămînt. In felul acesta se vor putea descoperi mari bogății minerale, prin urmărirea deviațiilor cît de mici a traiectoriei de zbor.

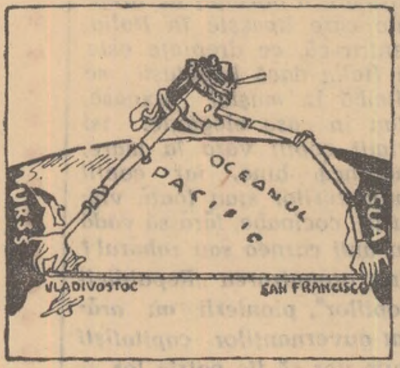
Și nu numai pe uscat. Savanții spun că sînt mult mai multe bogății sub fundul oceanului decît pe uscat. După felul cum zboară sputnicii se va putea afla și ce bogății se ascund sub apa oceanelor.

Veți spune că toate acestea sînt fantezii? Nu. Este știință!

(după „Pionierskaia Pravda")

*

FILATELIE

Scriitori romîni în filatelie

Direcția Generală a Poștelor și Telecomunicațiilor a emis o nouă serie de mărci poștale consacrate unor scriitori romîni.

În această emisie sînt reprezentați în efigie pe cîte una din noile mărci următorii scriitori: fabuliștii Alexandru Donici și Grigore Alexandrescu, prozatorul Constantin Negruzi, poeții Dimitrie Bolintineanu și George Coșbuc și marele dramaturg Ion Luca Caragiale.

Cele șase valori ale seriei de 20, 40, 50, 55 bani, 1 și 1,55 lei, totalizează suma de 4,20 lei, machetele respective fiind opera graficianului Ștefan Zainea, și sînt tipărite la Tiefdruk, pe hîrtie cu filigram „R.P.R." avînd ca legendă numele și anii între care a trăit fiecare dintre acești scriitori.

In timpul vostru liber

Și totuși se poate

Puteți turna apă dintr-o sticlă în două pahare de sticlă albă astfel încît într-unul din ele să apară apa curată și limpede, iar în celălalt pahar apă roșie? Veți spune că nu. Și totuși se poate. Iată cum anume.

Puneți în sticlă o cantitate de fenolftaleină dizolvată în alcool. Unul din pahare trebuie să fie curat, iar în cel de al doilea puneți o picătură de leșie. Această substanță, împreună cu fenolftaleina va face ca apa din al doilea pahar să devină de un roșu aprins. Dar păstrați secretul! Pînă vor afla prietenii voștri, îi veți putea uimi cu această mică experiență distractivă.

Inscripții pe fotografii

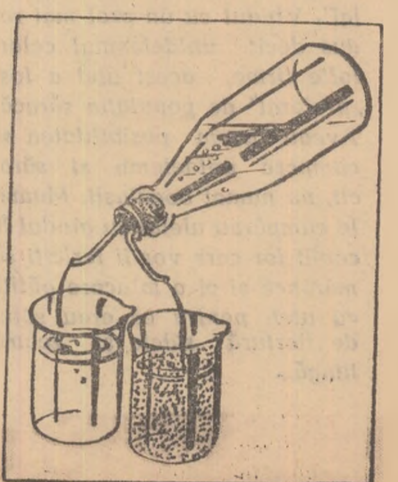
De multe ori este necesar să se scrie pe fotografii, mai ales pe cele din excursii, din călătorii la rude și prieteni, anumite date. De exemplu; locul unde au fost făcute, data etc.

Inscripțiile se fac pe negativ și apoi prin copierea negativului, acestea sînt trecute pe pozitiv o dată cu fotografia.

Se prepară următoarea soluție

Apă . . . . . 5 cm.c.
Glicerină . . . . 2 cm.c.
Cerneală neagră . . 1 gr.

Se scrie mai întîi cu această cerneală pe o bandă de hîrtie, apoi se udă negativul în regiunea unde va trebui scris și se transpune scrisul după bandă, presîndu-se banda cu scrisul spre gelatină. Scrisul va rămîne imprimat invers pe negativ și se va transpune normal la copierea pe pozitiv. Pentru ca scrisul să apară cît mai clar se va alege pe negativ o regiune cu tonuri cît mai albe. Reproducerea pe pozitiv a scrisului va apare alb pe negru.

Ileana de vorbă cu cititorii

E dimineaţă. Poştaşul ne aduce la redacţie nenumărate scrisori. Să răsfoim împreună cîteva şi să discutăm despre ele. „O iniţiativă bună", îşi intitulează scrisoarea **Mariana Iacob, pionieră în clasa a VII-a, comuna Ilovăţ, raionul Tr. Severin.** „Duminica trecută pionierii unităţii noastre au organizat un concurs: „Cel mai bun cintăreţ de muzică populară". Au participat douăzeci de pionieri. Concursul a avut loc la căminul cultural în faţa a peste trei sute de spectatori. Ce mult a plăcut cîntecul „Lie, lie, ciocîrlie" interpretat de pioniera Floarea Nedelcu şi „Sînt la mama numai una" cîntat de Elena Dobre. La sfîrşitul concursului au fost acordate premiul I Floarei Nedelcu şi Elenei Dobre, premiul II Stelei Cilică şi Doinei Oprîţescu, premiul III Elvirei Ciţu şi Polinei Nedelcu. Nu peste mult timp vom organiza un alt concurs pentru alegerea celui mai bun solist instrumentist..."

Ce părere aveţi ? Eu cred că e o scrisoare bună, interesantă şi că citind această scrisoare mulţi pionieri vor organiza şi ei astfel de concursuri. La fel de interesantă e şi scrisoarea **Mariei Erghedi, tot din clasa a VII-a, din comuna Singiorgiu de Mureş, Regiunea Autonomă Maghiară".** „Pionierii unităţii noastre, ne scrie ea, au început acţiunile patriotice de strîngere a fierului vechi, a hîrtiei, şi a deşeurilor de cîrpă. Acum cîteva zile am predat la D.C.A. 2.200 kg de fier vechi, 130 kg de cîrpă şi 100 kg de hîrtie. S-au evidenţiat detaşamentele 5 şi 4, iar dintre pionieri — Vasile Cazan, Andràs Csek, Maria Chertes şi alţii. Succesul acesta, deşi mic, ne-a bucurat şi ne-a făcut să participăm cu un entuziasm şi mai mare la asemenea acţiuni. Să ştiţi că în prima zi cînd am predat cîrpele şi hîrtiile, ne-am fotografiat, iar această fotografie ţi-o trimitem, dragă redacţie".

Iar, după cum vedeţi, am publicat aici şi scrisoarea şi fotografia. Trimiţînd o scrisoare cu o singură temă ea a avut posibilitatea să ne arate o anume acţiune de la început şi pînă la sfîrşit, să ne arate concret numele unor pionieri, faptele lor.

Să luăm şi alte scrisori. Iată ce ne scrie **Ioana Antonie din clasa a VI-a, comuna Găvăneşti, raionul Balş, regiunea Craiova.** „La noi în şcoală sînt cercurile micilor naturalişti, tehnicieni şi cercul „Să ne cunoaştem ţinutul natal". Eu fac parte din cercul micilor naturalişti"... Atît. Mai departe ne spune că învaţă bine, că pionierii din şcoala lor se ocupă de creşterea păsărilor, a iepurilor de casă şi a porumbeilor. După cum vedeţi, ne scrie din toate cîte puţin şi nimic temeinic, cum s-ar spune. Ca scrisoarea Ioanei să ne folosească nouă, tuturor, trebuia să-şi aleagă unul din subiectele pe care ni le-a „anunţat", şi să ne dea amănunte. Ce interesant ar fi fost dacă ne-ar fi scris cum se ocupă unitatea lor de creşterea păsărilor şi animalelor, cum şi-au împărţit munca, observaţii asupra creşterii lor, cum le îngrijesc şi cine se ocupă mai mult de ele... Tuturor prietenilor mei aş vrea să le spun acum o dorinţă a mea: ce-ar fi să-mi trimiteţi scrisori de felul celor despre care am discutat la început ? Eu le aştept cu nerăbdare.

ILEANA

Fotografia trimisă de Maria Erghedi

Intîlnire între şahişti

E ora 15. În sala de sport a Casei pionierilor din Constanţa e linişte. Cei 80 de pionieri prezenţi în sală sînt numai ochi şi urechi. Vorbeşte maestrul sportului, şahistul Victor Cuciuc. Om în vîrstă, el le povesteşte pionierilor despre condiţiile minunate pe care le creează partidul astăzi sportivilor.

Încep să curgă întrebări ce aşteaptă răspunsuri. Pionierii sînt curioşi să afle lucruri noi şi interesante. Maestrul sportului le povesteşte despre campionatele la care a participat, despre şahiştii sovietici cu care s-a intîlnit. Şi apoi, la lucru...

În mijlocul sălii sînt aşezate mese de şah. De o parte maestrul Victor Cuciuc, de alta 15 pionieri. Micii jucători care au venit să-şi încerce puterile cu un maestru sînt emoţionaţi, fac, pentru început mişcări de prisos, unele greşite. Toţi însă vor să învingă.

Lupta a durat aproape două ore iar la sfîrşit... mat ! Marian Dobre ,din clasa a VII-a de la Şcoala de 7 ani nr. 5 a învins ! „Colegii voştri Marian Dobre şi Ovidiu Oprea au folosit bine tura şi calul, a spus maestrul. Toţi aţi jucat, în cele din urmă bine, aţi făcut mişcări bine calculate. Vă trebuie mai mult antrenament şi teorie".

...Şi o veste bună. În încheierea intîlnirii, maestrul sportului, şahistul Victor Cuciuc le-a comunicat din partea comisiei regionale de şah că la Casa pionierilor se va organiza un curs de şah. „Mă tem, a adăugat el, glumind, că la viitorul simultan lupta va fi şi mai grea... pentru mine !"

AL. MIHU

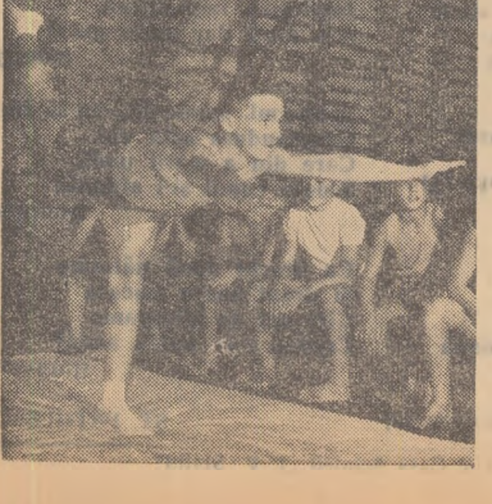
Noutăţi olimpice

● *Pînă acum, organizatorii Jocurilor Olimpice de Iarnă au primit înscrierile pentru foarte mulţi participanţi. Lotul cel mai numeros a fost înscris de Uniunea Sovietică, 87 concurenţi ; S.U.A. 86 concurenţi ; Echipa unită a Germaniei 82 concurenţi ; Suedia 56 concurenţi...*

● *Uniunea Sovietică a stabilit lotul olimpic care va participa la Olimpiada de iarnă de la Squaw Valley. Printre cei mai buni schiori şi patinatori sovietici amintim pe : Pavel Kolcin, N. Anikin (semi-fond) N. Kamenski, N. Samov, Koba Sakadze (sărituri de pe trambulină) Oleg Goncearenko, E. Grişin, Valentina Stenina (patinaj) Stanislav şi Nina Juk (patinaj artistic).*

● *Echipa olimpică de hochei pe gheaţă a Japoniei a sosit pe continentul american, oprindu-se deocamdată în Canada unde continuă pregătirile în compania hocheiştilor canadieni.*

● *In programul celei de a VIII-a ediţii a Jocurilor Olimpice de Iarnă a fost inclusă şi proba de biatlon modern, (o cursă de schi pe 20 km., combinată cu trageri cu arma). Echipa Uniunii Sovietice este campioană mondială pe anul 1959 în această probă pe echipe, în timp ce concurentul sovietic Vladimir Melanin este campion mondial la individual.*

După repetate exersări... o cumpănă perfectă ! Nu este o „performanţă", toţi elevii şcolii cu program special de cultură fizică şi sport din Bucureşti o execută la fel.

Veşti de la cititori

Numai în cîteva ore, pionierii unităţii nr. 17 de la Şcoala de 7 ani din comuna Grumezoaia, raionul Huşi, regiunea Iaşi, au plantat 1.500 de puieţi. Munca s-a desfăşurat cu multă voie bună. Unii pionieri făceau gropile, iar alţii aşezau puieţii

şi îi acopereau cu pămînt. Printre fruntaşii la această acţiune au fost pionierii Vasile Păsărică, Mihai Bita, Vasile Avătăjiţei din clasa a V-a şi Benedec Fuştei, Constantin Ionel dintr-a VII-a.

(de la pioniera TASIA ŢIGANAŞU, cl. a V-a)

★

Puieţii care împrejmuiesc terenul de sport al Şcolii de 7 ani din comuna Vărşand, raionul Criş, regiunea Oradea, sînt plantaţi de pionierii clasei a VII-a. Ei au de altfel o bogată activitate pionierească. Nu de

mult au făcut o excursie de o zi în care au vizitat muzeul istoric şi Casa pionierilor din Arad.

(de la pioniera AXENTE MARGAUAN, cl. a VII-a)

★

De curînd pionierii de la Şcoala de 7 ani din comuna

Archita, raionul Sighişoara, regiunea Stalin şi-au amenajat o cameră pentru crescătoria de iepuri a unităţii. Ei au construit pentru viitorii locatari şi cîteva cuşti.

(de la pioniera MINERVA PULCA cl. a VI-a)

★

Pionierii detaşamentului din clasa a V-a. de la Şcoala de 7 ani, comuna Diosig, regiunea Oradea au strîns de curînd

peste 800 kg fier vechi. De asemenea, ei învaţă dansuri, jocuri şi cîntece pionereşti. Printre cele mai bune dansatoare se numără şi pionierele Olimpia Mocanu, Irina Rusneac şi Livia Farcaş.

(de la pioniera IRINA MULLER, cl. a V-a)

Cinema

DUMINICĂ 14 FEBRUARIE 1960, ORA 10 DIMINEAŢA.

Maxim Gorki — Inimă rece.

Volga — Comorile vechiului Altai; Doctorul de păpuşi ; Şoarecele şi pisica; Tolănici.

Ilie Pintilie — Prietenia între animale. Flori ; Cum şi-a făcut cîrtiţa pantaloni ; Nu e important şi totuşi e important; Flori;

George Bacovia — Andreika ; Căluţul de foc.

Al. Popov. — Cum pictează copiii; Căluţul de foc; Cartea; Meseriile populare ale cazahilor; Vulpea şi Lupul.

Timpuri Noi — Marele flamand; Visul micului Petre; La poarta oceanului; Poveste despre uzină; Trei tăietori de lemne.

Constantin David — Viaţa nouă în ou; Doi vînători; Mama s-a îmbolnăvit; Plăcinta; Puişorul neascultător.

Flacăra — Lumea tăcerii ; Gîsca.

30 Decembrie — Lucrez la fabrica Moscvici; Fetiţa dezordonată; Tedi mormăilă; Viţelul de paie ;

Aurel Vlaicu — Băieţaşul vrăjit ; Fîntina fermecată.

Olga Bancic — Maeştrii schiori de mîine; Căluţul de foc.

Mihail Eminescu — Casa pisicii; Cînd doarme spiriduşul care aduce ploaia; O poveste de necrezut; Petea şi Scufiţa Roşie; Cum se mişcă Pămîntul; „Vreau să ştiu tot" nr. 5.

Infrăţirea între popoare — Oraşul Lomonosov ; Aventurile unui căţeluş şi ale unei pisicuţe.

Barbu Delavrancea — Mama vitregă; Pionier nr. 7—959.

23 August — Ce ştim despre lumină; Tolănici; Trei ursuleţi; Un dar de ziua naşterii.

Radio Televiziune

PROGRAMUL EMISIUNILOR PENTRU COPII DE LA 14 LA 20 FEBRUARIE 1960.

In fiecare dimineaţă, cu excepţia zilei de duminică, ascultaţi, incepînd de la orele 6,45, emisiunea **„Salut voios de pionier"** (pr. I).

Alte recomandări :

Duminică, la ora 9, **Teatru la microfon pentru copii:** „Schimbul de mîine", scenariu radiofonic de Octav Pancu Iaşi (pr. I); la orele 18, tot pe pr. I, ascultaţi emisiunea **„Drumeţii veseli".**

Luni, în cadrul emisiunii **„Un tăciune şi-un cărbune",** de la orele 9,30, puteţi asculta **„Oraşul regelui"** de Călin Gruia iar la orele 20,20, legenda chineză „Povestea fîntînii" (pr. II).

Marţi vă recomandăm să ascultaţi, la orele 11,45, emisiunea **„Radio prichindel",** iar la orele 20.20 **Noapte bună, copii:** „Băieţelul de sticlă", de Victor Popa (pr. I).

Miercuri, la orele 9,30, se transmite emisiunea **„Vreau să ştiu",** iar la orele 18 „In slujba patriei" (pr. I).

Joi, la orele 10, se reia pe programul I emisiunea **„Drumeţii veseli"** iar seara, la orele 20,20, emisiunea **Noapte bună, copii** vă prezintă „O socoteală hazlie de la 1 la 10" de S. Marşac (pr. II).

Vineri, la orele 10,30, emisiunea **Traista cu poveşti** vă prezintă sceneta „Alarmă în subterană", de Eduard Jurist iar sîmbătă, la orele 18, pe programul I, puteţi asculta interesanta emisiune „Roza vînturilor".

Mitică și amicii lui

Ceea ce se petrecea în ultimile bănci ale clasei a V-a B scosese din sărite întregul detașament. Cînd ți-era lumea mai dragă, numai ce auzeai acolo șoapte de felul acesta:

— Dă-mi guma.

— Numai pe două penițe?

— Îți dau în plus o lamă de ascuțitoare

— Nu vezi că e ruginită?

— Iese cu „Vim".

— Asta-i bună! Ce, eu sînt bucătăreasa ta? Lasă că i-o dau lui Vasilică dintr-a V-a A

— Așa faci? Biiine! Nu mai am nevoie de ea.

— Ei, și tu? Așa de repede te răzgîndești? Uite, dă-mi două penițe și o culoare! Mai mult nu pot lăsa, pe cinstea mea!

Cu toate articolele de la „În țepii ariciului", cu toate mustrările pe care le primeau din partea dirigintelui și a detașamentului, neastîmpărații nu-și părăseau năravul. Atunci, dirigintele luă o hotărîre: să-l mute pe Mitică, „starostele breslei" din ultima, în prima bancă!

Timp de două zile după aceea clasa răsufla ușurată. Se părea că mutarea lui Mitică pusese capăt neliniștitoarei situații.

Dar, ți-ai găsit; a treia zi, șoaptele reîncepură și încă parcă mai aprinse decît altădată. Gumele, penițele, creioanele, roiau în fundul clasei

— Va să zică, două acuarele roșii și una galbenă pe o gheară de compas? Numai atît?! Mai bine îl înghit!

— Cum vrei! Află însă că habar n-ai de valoarea acuarelelor

— Eu?!

— Tu!

— Bine, atunci să-l întrebăm pe Mitică!

Și, la repezeală, stăpînul ghearei de compas redactă pe o foaie de maculator următorul text: *„mitică, face trei acuarele cît o giară de compas"*.

Făcută cocoloș, hîrtia zbură către Mitică. Peste două minute, se întoarse cu răspunsul scris pe dos: *„Săț mai dea și o bucată de sugativă așa face"*. Și iată că indisciplina începu să înflorească din nou. Consultațiile de specialitate care veneau de la Mitică sub formă de cocoloș de hîrtie avuseseră darul să-l învioreze...

Dar, într-o bună zi, lui Mitică i se ceru să întocmească un „tabel de valori", măcar provizoriu. Aceasta — motivau neastîmpărații — deoarece corespondențele „par cocoloș" începuseră să fie tot mai des suspectate de copiii din clasă și exista pericolul de a fi oprite pe drum. Deci, Mitică să alcătuiască, măcar pentru o zi, cîte un tabel care să arate cam așa:

a) gumă Elefant nouă = 4 penițe = 1 (un) creion colorat.

b) gumă Elefant pătată cu cerneală = 3 penițe = 1/2 creion colorat.

Și așa mai departe. Mitică, binevoitor, alcătui un asemenea tabel, dar adăugă un punct care stîrni o adevărată furtună în fundul clasei. Acest punct, ultimul, suna astfel:

h) 1 (una) consultație de specialitate alcătuită de mine, Mitică = 3 (trei) coli veline = 1 (un) creion nou + 1 (una) gumă = 1 (una) gheară de compas.

Neliniștea care-i cuprinse pe neastîmpărați la citirea acestui ultim punct nu mai putu fi ținută în frîu pînă în recreație. Corespondențele „par cocoloș" începură să zboare cu repeziciune spre banca lui Mitică:

„Ce-s pretențile astea? A-r trebui să-ț fie rușine"!

Poate că, cine știe, conflictul s-ar fi rezolvat măcar pe cîteva zile într-un chip onorabil între Mitică și amicii lui înfuriați, dacă băieții din clasă, alarmați de șoaptele neliniștite din fund și de cocoloașele de hîrtie care zburau prin aer, n-ar fi pus mîna pe cîteva dintre ele. Ei le-au afișat pe loc la gazeta de perete, corectîndu-le cu roșu greșelile gramaticale, și au convocat o adunare de detașament la sfîrșitul orelor de curs.

În această adunare au fost citite cu voce tare atît corespondențele „par cocoloș" cît și „tabelul" lui Mitică. Apoi i s-a dat cuvîntul lui Mitică. El i-a criticat cu tărie pe foștii săi amici pentru nerecunoștința lor. După aceea, li s-a dat cuvîntul foștilor amici. Ei l-au criticat serios pe Mitică pentru lipsa lui de sinceritate. Apoi, au început să ia cuvîntul pionierii. Ei l-au scuturat zdravăn și pe Mitică și pe ceilalți pentru apucăturile lor urîte, pentru indisciplină, pentru lipsa lor de respect față de profesori și școală, pentru notele lor proaste. În încheiere, dirigintele i-a invitat pe Mitică și pe foștii lui amici să vină a doua zi cu părinții la cancelarie. Ca să-i ajute în îndeplinirea acestei sarcini, le-a dat fiecăruia și cîte un bilețel, cu ștampila școlii.

Așa se încheie istoria lui Mitică și a „precupeților" din clasa a V-a B. Acum sînt băieți buni. Îi preocupă foarte mult matematica, gramatica, istoria, geografia, științele naturii și toate celelalte obiecte școlare... Se pare că la sfîrșitul trimestrului nici unul nu va rămîne corigent.

AL. OVIDIU ZOTTA

Rondel pentru Chiulici și frații lui mai mici

Îl cunoașteți pe Chiulici?
Mutra asta urîcioasă
Este și la noi în clasă
Și... prin clasele mai mici.

El la treabă nu se-ndeasă
Ori ce-i faci și ori ce-i zici,
Fiindcă astfel e Chiulici,
Mutra asta urîcioasă!

Chiar cu ceară dacă-l pici,
Zice filosofic: — Lasă!
Dorm la școală pentru-acasă
Și acasă pentru-aici!
Uite, asta e Chiulici!

Plîngăreața

Ce-are fata? Ce să aibă:
Și-a făcut, din joc, o zgaibă
Și de-atîta „Vai, vai, vai!"
Nu mai e cu ea de trai.

Dac-ar ști de cîte ori
Mama s-a lovit de-a bine
Pentru ea muncind din zori
...Poate că i-ar fi rușine!

Acul și cojocul
(sau critica și criticatul)

O fi făcut cojocul mișcări necugetate,
Că s-a trezit, acasă, cu crăpături în spate,
Și, cînd ofta mai tare, de ciudă și amar,
Se pomenește-alături c-un ac de cojocar.
Trecîndu-și prin ureche un fir de ață lung,
Il ia de-o crăpătură și-ncepe să-l împungă,
— „Văleu!" — țipa cojocul. „Măi, frate! Văleleu!
Ce te-ai chitit pe mine și mă înțepi mereu?"
— „Știu bine că te doare — răspunde acul — dar,
Eu nu înțep, băiete! Fac altceva, repar!"

STELIAN FILIP

Epigrame

„Scriitorul"

Temîndu-se cumva c-o să regrete
C-a atacat pe vreunul din băieți,
Nu scrie la gazeta de perete
Ca toți ceilalți: el scrie pe pereți.

„Aviatorul"

Probabil că în viitor
Vrea să devină aviator,
Că de pe acum adeseori
Il vezi umblînd cu capu-n nori.

FLORIN IORDĂCHESCU

Unui leneș

Cînd anu-ntreg de loc n-ai învățat
Acu-n zadar pe carte te-ai culcat...
C-un pas încep și drumurile lungi,
Fără-nceput... la capăt nu ajungi.

Unui bătăuș codaș la învățătură

Din fizică știind că forța se transformă
Tu o folosești în orice formă,
...Și de-aceea forța ta intelectuală
Se transformă-n forță fizică la școală.

SANDA KANNER
Școala medie mixtă nr. 17
Matei Basarab, București

Ghicitori

Am un urs cu ochi de sticlă
Mare fumător din pipă
Seara cînd intră în sat
Nimeni nu s-a speriat
Iar copii urc' pe gard
De-i vadă ochii care ard!

(Tractorul)

Dimineața a semănat
Unde-i locul nearat
Seara chiar dacă nu plouă
A cules în poală ouă.

(cresctoarea de păsări)

Impletită, împletitură,
Are dinți dar n-are gură!

(Grapa)

Spune-mi, spune-mi, cin-să fie
Geamandura asta vie,
Care din a mării undă
Scoate capul și-l afundă?

(Delfinul)

Ca urechi două năframe
Și drept nas o macara
Cîte mii de kilograme
Credeți c-ar putea avea?

(Elefantul)

ȘT. FĂTULESCU

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Piața „Scînteii", tel.: 17.60.10, 17.61.00; Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin"
Abonamentele se fac la oficiile poștale, factorii poștali și difuzorii voluntari din școli